

SAMI EVREN VE KESK'E VERDİĞİ ZARARLAR

Aydınlık Gazetesi, 3 Eylül 2011

Yıldırım Koç

KESK'in eski genel başkanı Sami Evren'in sendikaları etnik kimlik mücadelesinde kullanmak isteyenlerden destek almak için KESK'e verdiği zararı herhalde başka kimse vermedi. S.Evren döneminde KESK'te sınıf kimliği unutuldu; sendikalar sınıf mücadelesinin değil, etnik kimlik mücadelesinin bir aracı olarak kullanıldı.

S.Evren, eskiden Devrimci Sendikal Dayanışma (DSD) grubundandı ve DSD'nin gücüyle genel başkanlığa getirildi. Ancak Ufuk Uras'la birlikte hareket etti. Böylece, ÖDP çizgisindeki DSD hareketinin Eğitim-Sen ve KESK'teki gücüne büyük darbe indirildi. Ufuk Uras yandaşları ise, KESK ve Eğitim-Sen'de, tabanda sahip olmadıkları bir güce ulaştı. Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, Eşitlik ve Demokrasi Partisi'nin kuruluş sürecinde yer aldı. DSD'den ayrılanlar, önce Eşitlikçi-Özgürlükçü Devrimci Sendikal Dayanışma adı altında örgütlendiler. 4 Temmuz 2010 tarihinde düzenledikleri kurultayda adlarını Demokratik Emek Meclisi olarak değiştirdiler. Bu ekip, sendikaları etnik kimlik mücadelesinde kullanan ve kendilerine "yurtseverler" adını veren grubun denetimi altına girdi. Özellikle S. Evren'in KESK'teki konumu, bu nitelikteydi. S. Evren'in 2009/2010 yıllarında yaptığı açıklamalar, DSD'nin değil, ÖDP'den ayrılmış ve kamu çalışanları tabanında bir gücü olmayan bir kesimin yerlerini koruma çabasıydı. Nitekim, KESK'e bağlı sendikaların ve KESK'in 2011 genel kurullarında Demokratik Emek Meclisi yapılanması silindi gitti; Sami Evren de.

Sendikaları etnik kimlik mücadelesinde kullanmayı savunanlar ise kendilerine Demokratik Emek Platformu adını verdiler.

S.Evren 5 Ağustos 2009 tarihinde düzenlediği basın toplantısında şunları savundu: "İlköğretim 12 yıl, zorunlu, parasız ve herkesin kendi anadilinde olmalıdır... Seçimlerde Türkçe'den başka dillerin kullanılmayacağına dair yasa hükmü değiştirilmelidir. Yerel yönetimlerin yetkileri arttırılmalı, her şeyi merkezden yönetmek anlayışı terk edilmelidir... Barışı perçinlemek için genel af çıkarılmalıdır."

S.Evren'in, 27.9.2009 günlü Cumhuriyet'te yayımlanan yarım sayfalık röportajının manşeti, "Açılım tarihi bir dönem noktası" idi.

19 Ekim 2009 günü 34 PKK militanı, askeri üniformalarıyla Habur'dan Türkiye'ye giriş yaptı. PKK'lıları karşılayanlar arasında KESK Genel Başkanı Sami Evren ve KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek de vardı.

İçişleri Bakanı Beşir Atalay 21 Ağustos 2009 günü KESK'i ziyaret etti. KESK'in internet sitesinde yayımlanan habere göre, "Atalay, çözüm sürecinde KESK'in katkılarını çok önemsediklerini, görüşme sırasında KESK yöneticilerinin konuya büyük bir açık yüreklilikle yaklaştıklarını belirterek teşekkür etti. Daha sonra söz alan Genel Başkan Sami Evren Hükümetin çözüm yönünde yaklaşımını çok önemsediklerini ... belirtti. Evren, Bakan Atalay'a çözüm önerilerini sunduklarını belirterek, KESK olarak bu süreçte bize düşecek her sorumluluğu yerine getirmeye hazırız, dedi."

KESK'in sunduğu çözüm önerileri arasında, "sorunun tarafları ve siyasal temsilcilerinin muhatap alınması," yerel yönetimlerin yetkilerinin artırılması, korucu sisteminin kaldırılması, "ilköğretimin 12 yıl, zorunlu, parasız ve herkesin kendi anadilinde olması," "Kürtlerin yoğun yaşadığı bölgelere yapılan kamu personeli atamalarında Kürtçe bilen" kişilerin tercih edilmesi, genel af çıkarılması, operasyonların durdurulması vardı. Girişim hakkında şu değerlendirme yapıldı: "Hükümetin başlattığı girişim elbette olumlu ve değerlidir... Başlatılan bu girişimi destekliyor, bundan sonra da sürece emek ve meslek örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin, siyasi partilerin, toplumun örgütlü kesimlerinin temsilcilerinin dahil edilmesinin zorunlu olduğuna inanıyoruz."

TZP-Kurdi (Kürt Dili ve Eğitim Hareketi) sürdürdüğü "anadilde eğitim istiyoruz" kampanyası sırasında 20-25 Eylül 2010 tarihlerinde okulları boykot etti. Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç bu kampanyayı destekleyerek, anadilde eğitimin şart olduğunu belirtti.

Demokratik Emek Meclisi adı altında toplanan ve tükenenlerin verdikleri zararın daha birçok örneği aktarılabilir. Bu nedenle, S. Evren, sınıf mücadelesine katkılarıyla değil, sendikaları etnik kimlik mücadelesinde kullananlara alet olarak sınıf hareketine verdiği zararlar hatırlanacaktır.